เขียนโดย ภาษาสยาม
วันจันทร์ที่ 08 กันยายน 2008 เวลา 15:02 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 26 กันยายน 2009 เวลา 13:03 น.

คำไวพจน์ คือคำที่มีความหมายเหมือนกัน แต่ใช้ในบริบทต่างๆกัน

กษัตริย์ - ขัตติยะ บดี บดินทร์ บพิตร นฤบดี ภูวไนย ภูมินทร์ ราชา นฤบาล นฤเบศร์ นฤบดี นฤบดินทร์ มหิดล บพิตร พระเจ้าอยู่หัว ภูบดี ไท้ ไท นรินทร์ นเรนทร์ นโรดม ธเรศ จักรพรรดิ์ ราชา ราชาธิราช ราช อดิศรภูวนาถ ภูวไนย ภูมิบาล นริศ ธรณินทร์ อธิราช จักรี

กิน - รับประทาน เขมือบ หม่ำ ฉัน เสวย แดก

งาม - วิไล ไฉไล ลาวัณย์ ลอย สวย โสภา โสภณ

คน - ชน นิกร นร

ควาย - กาสร กระบือ มหิงสา

ช้าง - กรี กุญชร คช คชา พลาย สาร หัตถี ไอยรา

ดอกบัว - โกมุท โกมล ปทุม อุบล

เด็ก - กุมาร กุมารี ผู้เยาว์ ดรุณ ดรุณี

ดอกไม้ - โกสุม บุปผา บุษบา มาลี ผกา มาลัย

ตาย - สิ้นชีพ เสีย อาสัญ มรณะ วายปราณ

ถึงแก่กรรม สิ้นชีพตักษัย สวรรคต

น้ำ - กระแสสินธุ์ คงคา ชลธี ชลธาร ธารา

ชลสินธุ์ อุทก วาริน อาโป วารี ชล คงคา

ปลา - มัจฉา มัสยา

ผู้หญิง - กัลยา เยาวมาลย์ ยุพิน นงคราญ สตรี อิตถี
นารี กามินี กัญญา กันยา กัลยาณี กานดา นงเยาว์
นงพะงา อิตถิ อิสตรี อรไท อนงค์ บังอร นรี นารี
ยุพเยาว์ ยุพเรศ วนิดา วธู สุดา

แผ่นดิน - ไผท พสุธา หล้า พิภพ ธรณี ภูมิ ธรณี
ปฐพี ธาตรี ธรา

พูด - กล่าว จำนรรจา วจี วาจา สนทนา

พระอินทร์ - อมรินทร์ สหัสนัยน์ เพชรปาณี มัฆวาน
โกสีย์ สักกะ สุชัมบดี

พระพุทธเจ้า - พระตรีโลกนาถ พระพุทธองค์ พระทศพล
พระภควันต์ ตถาคต พระชินสี

ภูเขา - คีรี ไศล บรรพต ภูผา สิงขร

ม้า - อาชา อาชาไนย สินธพ พาชี ดุรงค์ หัย อัศวะ

ลม - พระพาย วาโย วายุ

ลิง - กระบี่ วานร

วัว - โค พฤษภาคม

ศัตรู - ข้าศึก ดัสกร ริปู ปัจจามิตร ไพรี ปัจนึก อริ

พระจันทร์ - รัชนีกร แข บุหลัน นิศากร ศศิธร นิศากร วราลี ตมิสา ตารเกศ ศศิธร แข รัชนี บุหลัน

พระอาทิตย์ - ทินกร ประภากร ทิวากร ตะวัน สุริยา ไถง สุริยา สุริยัน พันแสง สุรีย์ รวิ ระวี

ทองคำ - สุวรรณ เหม กนก มาศ อุไร

เมือง - บุรี ธานี นคร ปุระ กรุง

ภูเขา - คีรี สิงขร บรรพต ไศล ศิขรินทร์

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันจันทร์ที่ 08 กันยายน 2008 เวลา 15:02 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 26 กันยายน 2009 เวลา 13:03 น.

นักบวช - มุนี ฤษี ดาบส นักพรต นักสิทธิ์

ไฟ - อัคคี เตโช เพลิง อัคนี บาพก

ช้าง - ไอยรา ดำรี กุญชร สาร คช

ท้องฟ้า - นภา เวหา อัมพร คัคนานต์ ทิฆัมพร วรัมพร โพยม เวหา คัคนางค์

นก - สกุณา ปักษา สุโนก วิหค ชากร ปักษี สกุณี บุหรง ทวิช

งู - อุรค ภุชงค์ ผณี ทีฆชาติ นาคา

ยักษ์ - อสูร รากษส แทตย์ ทานพ มาร

เทวดา - อมร เทพ สุร เทพยดา นิรชร เทวา อมร

นางฟ้า - อัจฉรา อัปสร รัมภา เทพธิดา เทวี

เด็ก - พาล ทารก ดรุณ กุมาร ศิศุ

ต้นไม้ - พฤกษ์ รุกข์ ตรุ เฌอ ทุม

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันจันทร์ที่ 08 กันยายน 2008 เวลา 15:02 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 26 กันยายน 2009 เวลา 13:03 น.

พ่อ - บิดา ชนก บิตุรงค์ บิดร ปิตุ

แม่ - มารดา ชนนี ชเนตตี นนทลี มาตุ

สวยงาม - ประไพ อำไพ วิลาวัณย์ วิไล โสภา

ข้าศึก - ริปู ปัจนึก ศัตรู ปรปักษ์ บร

ตาย - อาสัญ บรรลัย มรณา ตักษัย วายชนม์

ใจ - กมล หทัย ฤดี ฤทัย แด

ป่า - อรัญ ชัฎ ไพร พงพี พนา ไพรสัณฑ์ พนาสณฑ์ พนัส พนาดร เถื่อน พง ดง อารัญ ไพร อรัญ พนาวัน ไพรวัน

ม้า - อาชา อาชาไนย พาชี หัยราช สินธพ

เพชร - มณิ มณี พัชร พชระ วิเชียร วชิร วชิระ วัชระ